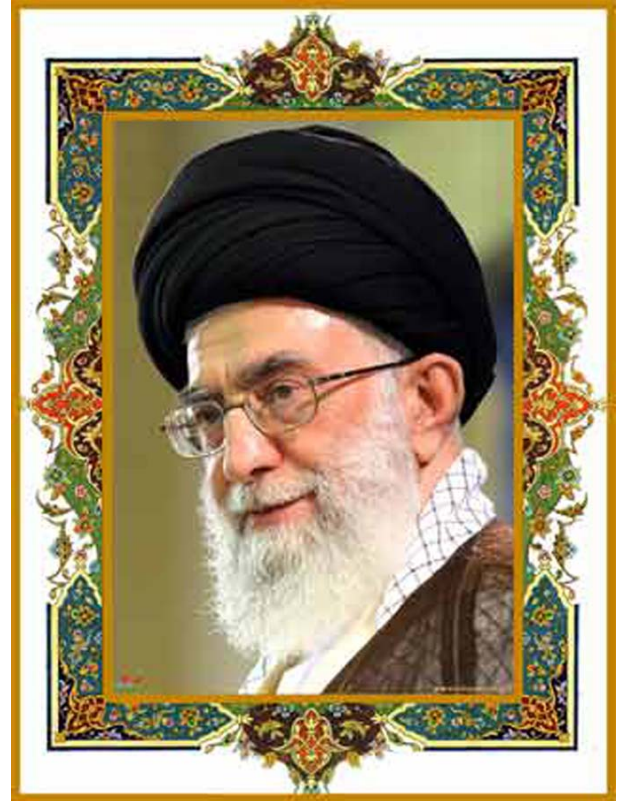

درس اخلاق مقام معظم رهبری

«عن ابی عبدالله الصادق جعفر بن محمد (ع) قال: إذا كان يوم القيامة جمع الله عزّ وجلّ الناس في صعيد واحد ووضعت الموازين؛ در روز قیامت همه انسانها در روی یک زمین جمع می‌شوند، میزانها قرار داده می‌شوند.

اینجا موازین، جمع میزان است، وسائل اندازه‌گیری؛ که البته آنچه در قیامت و در آن نشئه وجود دارد، شبیه اشیاء این نشئه نیست، یک عالم دیگر و وضعیت دیگری است. میزان آن نشئه هم متناسب با حقایق آن نشئه است. خدای متعال

این موازین را نصب می‌کند، برای سنجش اعمال من و شما.

اینجا حضرت می‌فرمایند: «فتوزن دماء الشهداء مع مداد العلماء»؛ خون شهیدان را با مرکب عالمان، مقایسه می‌کنند. «فیرجح مداد العلماء علی دماء الشهداء»؛ مرکب عالمان رجحان پیدا می‌کند، سنگینتر می‌شود از خون شهیدان. مطلب مهمی است! شهید یعنی کسی که از وجود خود گذشته است، از خیرات مادی دنیا گذشته است؛ از پدر، مادر، زن، فرزند، مرگی را که همه ما و همه بشر از آن می‌گریزند، او با طوع و رغبت به استقبال مرگ رفته است. اصلاً تصورش برای ما آسان نیست، با این گرفتاریهایی که ما در دنیا داریم، دلبستگی‌هایی که ما داریم، چطور انسان از اینهمه دلبستگی صرف نظر می‌کند، در راه خدا جان خودش را می‌دهد. در مقایسه با شهید با این عظمت، فرمود: مداد علماء، یعنی مرکب عالمان بر این خونها ترجیح دارد. این واقعاً جای تأمل و فکر کردن دارد. عالم همه نوع قلمی ممکن است بزند؛ فرض کنید درباره تحقیقات اصولی یا دقتهای فقهی یا امثال اینها ممکن است صدها صفحه بنویسد، آیا این است آنچه ترجیح دارد بر دماء شهداء؟ نه، این نیست. مداد علماء آن چیزی است که انسانها را آماده می‌کند برای حضور در آن میدانهای دشوار جهاد، مداد علماء یعنی آن بیان و ان ایجاد بصیرتی که موجب می‌شود انسانها از مادیات صرف نظر کنند، در میدان جهاد فی سبیل الله برای خاطر خدا خودشان را فدا کنند، از همه این لذات زندگی و مادیات بگذرند، مداد علماء این است.

اگر من و شما توانستیم طوری ایمانها را پرورش دهیم، طوری شوق ایمانی را در دلها زنده کنیم که انسانها وظیفه خودشان را بفهمند آنجایی که وظیفه مجاهدت است، دلبستگی‌شان را به دنیا کم کنند.

این، مداد العلماء است، که یرجح علی دماء الشهداء. مداد علمائی که انسانها را تربیت می‌کند، ایمان را در دل آنها زینت می‌دهد: «و لکن الله حبب إليکم الايمان و زينته في قلوبکم و کره اليکم الکفر و الفسوق و العیسان» (حجرات/۷)؛ آنچنان ایمان و روحیات قرآنی را در انسانها رشد می‌دهد، پرورش می‌دهد و پویا می‌کند که انسانها آماده می‌شوند بروند جانشان را با طوع و رغبت در راه خدا بدهند. این، آن مداد العلماء است. (امالی، ص ۲۳۳)